

úrazové pojišťovně dělnické, a poněvadž nedostal předpisům § 74 živn. ř., podle kterýchž má zříditi a udržeti opatření, jichž je k ochraně života a zdraví pomocných dělníků zapotřebí.

Sborový soud I. instance, ač hodnota sporu převyšuje 5000 Kč, odmítl žalobu pro věcnou nepříslušnost, poněvadž důvodem žaloby jest pracovní poměr mezi stranami spor vedoucími a podle § 37 zák. o živnost. soudech ze dne 27 listopadu 1896 č. 218 z. ř. spory z takového pracovního poměru bez ohledu na hodnotu patří před soud živnostenský anebo okresní.

Soud rekursní změnil usnesení soudu prvního v ten rozum, že příslušný jest sborový soud, z důvodů, že citované ustanovení § 37 zák. o živ. s. jest výjimečné a dlužno je vykládati přísně, totiž vztahovati toliko na rozepře v z n i k a j í c í z poměru pracovního a námezdního, jichž právní důvod sám tkví ve smlouvách služebních aneb v poměrech pracovních; v případě, o který jde, žalobce neopírá žádost žalobní o právo tkvící ve smlouvě mzdové neb spočívající na poměru pracovním, nýbrž o protizákonné chování se žalovaného, které nemá nic společného s povinností zakládající se na pracovním poměru vůči žalobci, naopak pracovní poměr toliko předpokládá, že zvláštní zákony vydané ve všeobecném zájmu pro žalovaného byly závazny.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs žalobcův.
O d ů v o d n ě n í:

Dovolací rekurs jest nepřipustným, neboť dle § 45 j. n. nemohou rozhodnutí sborového soudu první stolice o jeho věcné příslušnosti v odpor brány býti proto, že je příslušným okresní soud. — Nemění na věci ničeho, že příslušnost vyslovena byla teprve sborovým soudem druhé stolice.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 5. února 1924 R. I. 78/24/1.

Dr. K. C.

Žaloba o náhradu škody, příspěvek k §u 29 a 31 z. o obch. pomocnících; casus mixtus.

Žalobkyně tvrdí, že koncem prosince 1921 byla přijata do závodu jako komptoiristka s povinností nastoupiti dne 1. února 1922 a splatem měsíčně 750 Kč; dne 1. února 1922 hlásila se do služby, ale žalovaný ji nepřijal a tvrdil, že žalobkyně dopisem oznámila, že služební místo nenastoupí; žádá žalobou plat za únor a březen v sumě 1500 Kč; neboť jí patří dle § 29 zák. o obch. pomocnících.

Žalovaný namítal, že žalobkyně dopisem došlým 2. ledna 1922 mu oznámila, že vzdává se místa, a že přijal následkem toho jinou sílu. Dopis jmenovaný nemohl předložit, neboť se mu ztratil.

Okresní soud v Hr. Kr. žalobu zamítl z toho důvodu, že uvěřil žalovanému, že dopis toho obsahu, že žalobkyně vzdává se místa, dostal, ač jest jisto, že žalobkyně jej neposlala, nýbrž osoba jiná; že tedy žalovaný nedopustil se porušení smluvní povinnosti, že jde o případ § 1311 obč. z.

Kr. s. v Hr. Král., žalobě vyhověl z toho důvodu, že žalovaný, jestliže dopis obdržel, měl dbáti náležité péče a na dopis odpověděti, čímž by si byl umožnil, aby pravý stav zvěděl; jde-li o náhodu, stíhá žalovaného, který této náhodě nedostatečně čelil.

Nejvyšší soud potvrdil rozhod. odv. soudu z těchto důvodů: Musí býti o každém dle § 1297 obč. z. předpokládáno, že jest schopen takového stupně píle a pozornosti, který při obyčejných schopnostech může býti vynaložen, a lze jen takovou škodu považovati za náhodu, které nelze zabrániti ani úsilím za hranice § 1297 obč. z. jdoucím; když odvolací soud usoudil, že žalovaný mohl se ujistiti odpovědí o pravém stavu, nelze připustiti, že by se byl mylil, naopak sluší uznati, že nejde o náhodu dle § 1311 obč. z., nýbrž nejvýše o náhodu smíšenou (causus mixtus), která postihuje nikoliv žalobkyni, nýbrž žalovaného, jenž náhodě nedostatečně čelil, kdežto žalobkyně o ní před 1. únorem 1922 nevěděla; jest zcela lhostejno, zda žalovaný subjektiv. byl přesvědčen, že žalobkyně u něho nenastoupí službu; ustanovení § 31 zák. o obch. pomocnících nepředpokládá zavinění, postačí dle něho, když zaměstnavatel bezdůvodně upustí od smlouvy, což bylo zjištěno.

Rozhodnutí nejvyššího soudu z 14. února 1923 čj. RV-I 1013-22. R. z. s. Prucha.

Není převedením věci sporné a nespadá pod zákaz §u 16 odst. 1. věty 2. zák. ze dne 6. července 1868 č. 96 ř. z. a §u 879 odst. 2., čís. 2. ob. z. obč. ve znění třetí dílčí novelly, když si dá advokát od svého klienta postoupiti přisouzené útraty zastupování a po případě na zástupčí útraty i část klientovy vysouzené pohledávky. K platnosti postupu netřeba existence ciferně určité pohledávky, když má advokát dle zákona nárok na zálohu.

Žalobce dr. A. jako právní zástupce B-ův vedl pod č. j. Cg I 112/19 krajského soudu v L. spor proti C-ovi o zaplacení